

# Doc. JUDr. Jan Pauly, CSc. – ...letý



Lidé se rodili, žili a umírali.

Tato moudrá slova, charakterizující stručně a výstižně běh dějin lidstva, vytanou čtenáři tohoto čísla Právnických listů na mysl i v kontextu dalších zpráv z historie Fakulty právnické ZČU, která si mimochodem v příštím roce připomene 30. výročí svého založení. K významným pamětníkům šťastných i smutných okamžiků naší fakulty přitom patří bezesporu i letošní jubilant.

Doc. JUDr. Jan Pauly, CSc., věnoval fakultě významnou část svého života jako její šestý děkan, ba lze říci obnovitel a rozmnožitel.

Jan Pauly není Plzeňák, v roce 2012 měl za sebou úspěšnou vědeckou a pedagogickou dráhu v Ústavu státu a práva a na pražské Vysoké škole ekonomické, na jejíž Národohospodářské fakultě právě vedl katedru práva, byl praktikujícím advokátem a rozhodcem Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, respektovaným znalcem občanského a obchodního práva, právní úpravy cenných papírů a kapitálového trhu, a přesto v době, kdy se toho jiní báli či z fakulty utíkali, domnívajíce se, že jde o potápějící se loď, učinil jedno ze svých životních rozhodnutí s cílem chránit slabšího, pro ochranu tehdejšího otloukánka mezi českými právníckými fakultami, rozhodnutí, plynoucí z lásky ke studentům a poutivým absolventům, kolegům a vůbec všem, kteří si nezasloužili mediálně přirčené Kainovo znamení.

Aby nebylo možno uštěpačně říci, že na Fakultě právnické ZČU bují plagiátorství, ocituji sebe sama. Tuto charakteristiku jsem napsal poprvé do úvodu Pocty, kterou jsme svému děkanovi s velkým „D“ vydali.

Po deseti letech se mohu přiznat, že jsem výsledek děkanské volby v roce 2012 přivítal. Znal jsem Honzu již hezkých pár let a věděl jsem, že jeho buldočí povaha, tah na branku, umění vyhecovat a vytrvalost, které v sobě jako sportovec pěstoval a prohluboval, jsou těmi vlastnostmi, které jeho nové poslání nejvíce potřebuje.

Jan Pauly není však pouze vynikající krizový manažer, jak jsme měli možnost jej poznat. Nezapře se v něm právní teoretik ze školy Viktora Knappa, starší kolega, který na Právnické fakultě UK v 70. letech minulého století poslouchal stejně přednášející jako já, tedy takové, kteří byli moudří a měli nám i v dobách marasmu práva co předat.

Čím více Honzu poznávám, tím více si uvědomuji, jak je spolupráce s ním inspirující a společným tahem za jeden provaz příjemná a zavazující. Ač spolu vedeme debaty na nejrůznější témata, nezeptal jsem se ho, což jsem jako právní historik měl již dávno učinit, na jeho názor na Napoleona.

Napoleon, jak připomínám studentům, prý na Svaté Heleně pronesl památnou větu:

„Mou slávou není, že jsem vyhrál čtyřicet bitev, Waterloo setře vzpomínku na mnohá vítězství, ale tím, co bude žít věčně, je můj Občanský zákoník.“

Jan Pauly by již dnes mohl říci:

„Napsal jsem mnohé monografie a články, následně novelizace právních předpisů, jimž byly věnovány, nechají na ně v knihovnách sedat prach, ale tím, čím jsem získal věčnou slávu, je moje úspěšné vedení Fakulty právnické ZČU.“

Vážený pane docente, milý Honzo, děkujeme Ti za vše, cos pro naši *Almam Matrem* udělal, a u příležitosti Tvého životního jubilea Ti přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí, splněných přání, radosti ze života a doufejme i z dalších úspěchů Tvoje a naší fakulty.

JUDr. PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.

Fakulta právnická, Západočeská univerzita v Plzni